

יגאל כוכבי מראיין את עורך הדין בני דון-יחייא

מומחה לדיני משפחה המעלה מופע הומוריסטי על זוגיות

הרי את מחודשת לי

ש: יכול לדחות את התביעה על בסיס משפטי. אבל היה חשוב לו לגלות מי היא האם הביולוגית האמיתית, ובגאונותו ביצע את מכחן החרב, שחשף את האם המתחזה.

ש: מה אומר לך המושג הבא: טובים השניים, הומור, גירושין, מסורבות גט, אהבה, עורך דין, אלוקים ו"גברים ממאדים ונשים מנוגה" ?

ת: טובים השניים - אני מאמין בזוגיות ובמוסד הנישואין, למרות שזהו מוסד בעייתי. העולם בנוי וימשיך להיות בנוי כמו תיבת נוח: זוגות זוגות. האופי האנושי זקוק לקשר עם בן זוג. הפסוק המקראי הקדום "לא טוב היות האדם לבדו" - תקף כאילו נאמר אתמול. **הומור** - התבלין החשוב של החיים. קל הרבה יותר לצלוח את מהומות היומיום כאשר ראיית העולם הומוריסטית. מי ששמח - מנצח. נולדים או לא עם התכונה הזאת, אבל ניתן לפתח אותה ולהפנים אותה בטכניקות שונות. **גירושין** - רע הכרחי. אבל לא לעשות את הצעד הזה בקלות ראש. צריך לשקול היטב, לגלות סבלנות ולפנות לייעוץ לפני קבלת ההחלטה הקשה. ואז לחשוב על המחר ולא על המחר. מרבית סכסוכי הגירושין נסבים על כסף, הגורם להקזת דם מיותרת ומכוערת.

מסורבות גט - הצד האפל של בעלים אטומי לב, המנצלים את חוקי הדת כדי לאמלל נשים שרוצות לפתוח פרק חדש. התופעה קשה במיוחד כשמדובר בנשים צעירות שרוצות ללדת, והשעון הביולוגי פועל נגדן.

אהבה - במופע שלי "טובים השניים" אני שואל את הקהל מה זאת אהבה, ושוב ושוב אני נוכח שקשה לאנשים להגדיר את הרגש המרכזי המלווה אותנו כל החיים. לרוב עונים לי מהקהל שאהבה היא נתינה. אני מסכים, אבל מחדד: נתינה שאדם נותן גם לעצמו. כי אדם המחלק בנדיבות אהבה לאחרים, מיטיב גם את חייו.

עורך דין - רוב עורכי הדין עושים את עבודתם נאמנה, אבל יש המוציאים שם

ש: מי אתה עו"ד בני דון-יחייא?
ת: אבא וסבא. עורך דין 36 שנים. כתבתי 7 ספרים, ובזמן האחרון נהנה מאד ממופע בידורי שאני מריץ - "טובים השניים". הקהל צוחק, משתתף, מגיב. אבל חשוב לי להעביר את דעת: זוגיות היא דבר נפלא, ומוסד הנישואין, כשהוא מצליח, הוא הגורם שמביא את הסיפוק והשמחה המירביים שכולם זקוקים להם. איך להצליח במוסד הזה, שכולם רוצים להיות בו אבל לא 24 שעות ביממה? אני מחלק טיפים אחדים ומשתף את הצופים בתובנות ובהרהורים.

ש: מה גרם לך להעלות את המופע ההומוריסטי הזה?

ת: עורכי דין מופיעים למעשה בסוג של הצגה בבתי המשפט, אבל בלי קהל וללא מחיאות כפיים. במופע אני מממש, כנראה, את היצר הקיים בפנים, אבל בפני מאות אנשים, שלשמחתי נהנים וצוחקים ומשתתפים באופן פעיל. אני מרגיש טוב כשאני מעביר את המסרים על חשיבות הזוגיות ושמירתה, על דאגה לילדים ומזעור הפגיעה בהם, ותוך כדי כך אני מספר לקהל סיפורים מהחיים ומהדמיון, והצופים מוחאים כפיים בהתלהבות. מה רע?

ש: איזה ספר השפיע עליך במיוחד?

ת: סיפור של ויליאם סרויאן, הסופר הארמני-אמריקאי: "האיש אשר לבו בהרים". סיפור קצר, רווי הומור, ובעיקר אנושיות וחמלה - התמהיל המנצח של יצירה גדולה. קראתי אותו לכל ילדי, כל אחד מהם בגיל המתאים, ובכל קריאה התרגשתי מחדש.

ש: איזו דמות מעולם המשפט השפיעה עליך ומדוע?

ת: שלמה המלך ביושבו כשופט ב"משפט שלמה": הוא לא הסתפק בקביעת האמת המשפטית, אלא חתר למצוא את האמת העובדתית. אמא אחת החזיקה בתינוק, והאמא השניה אמרה שהוא שלה. על התובעת להוכיח את תביעתה, וכהיעדר עדים היה שלמה

רע למקצוע. צר לי על הלקוחות שלהם, המשלמים לא פעם מחיר כבד של הימשכות הליכים וליכוי שטנה. כאלה שבגללם נוצרה הבדיחה - מה ההבדל בין אלוקים לבין עורך דין? אלוקים לא חושב שהוא עורך דין.

אלוקים - אם העולם נראה כך למרות אלוקים, אני לא רוצה לחשוב איך הוא היה נראה בלעדיו.

"גברים ממאדים ונשים מנוגה" - נכון ולא נכון. יש הבדל מהותי בין המינים, ומי שלא מפנים זאת בעומק, מזמין יחסים משובשים עם בו זוגו. להפנים פירושו להיאבק בנטייה של כולנו לנסות לשנות את השני, מתוך רצון טוב כמובן: שהוא יהיה מושלם כמונו. ועם כל ההבדלים, השורש החשוב ביותר בעיני משותף לנשים ולגברים: הצורך לגלות איכפתיות, אמפתיה, חמלה - אבני היסוד שיעשו את עולמנו טוב יותר.

ש: האם מגיפת הגירושין מעידה שמוסד הנישואין פשט את הרגל?

ת: להיפך. יותר ויותר אנשים מתגרשים כדי לחזור לטעם של פעם, להתחתן שוב, או לחיות בזוגיות גם בלי נישואין, ולחוש שוב את הרגשות שהסעירו אותם בימים ההם. אנשים זקוקים לנישואין, לקשר, לאהבה ולרומנטיקה. רבים מאי פעם לא מוכנים להתפשר ולהמשיך בתא זוגי מרוקן מתוכן, ואני חסיד של המוסד הזה.